

3) Nalborg, Hjørring, Thisted, Viborg og Randers Amter;

4) Narhuus, Skanderborg, Veile, Ringkjøbing og Ribe Amter.

For ethvert af disse Districter udnævner Regjeringen en Formand for Overtaxationerne og tvende Tilforordnede, samt tvende Suppleanter, der kunne træde i disses Sted, naar de have lovligt Forsald. De udnævnte Mænd have til Indenrigsministeren at indsende en lignende Forskrifning, som forhen anført. Om deres Forpligtelser til at overtage det dem overdragne Hverv gjælder det Samme, som er bestemt i § 20.

Med Formanden og de Tilforordnede skulle derhos 4 af de i det vedkommende Amtsraadsdistrict af Amtsraadet udnævnte Mænd (§ 20) deeltage i Overtaxationsforretningen. Disse fire Mænd bestemmes saaledes: De tvende, der have deeltaget i den første Forretning, gaae ligesrem ud. Af de Øvrige udfylder den Part, der har forlangt Overtaxation, først 6 og derefter Modparten andre 6. Saafremt en Part enten har, istedetfor En af de udnævnte Mænd i Districtet, benyttet en saadan Mand fra et Nabo-district, eller har ved det frie Valg tilkaldt en af Districtets udnævnte Mænd, udfylder han i første Fald En mere og i sidste Fald En mindre end ellers.

§ 23.

Samtlige Medlemmer af Taxationscommissjonen tillægges hver 2 Rd., og Medlemmerne af Overtaxationscommissjonen hver 3 Rd. daglig i Diæter, hvorhos begge Commissjoners Medlemmer erholde en Godtgjørelse af 3 Mt. for hver Mill, som de i Anledning af Forretningen have at reise.

Cap. V.

Om Maaden, hvorpaa Dpgjørelsen mellem Godseier og Bonde og Panthaver finder Sted.

§ 24.

Duffer en Bonde at erholde sin Gaard overdragen til Selvelendom i Kraft af denne

Lov, underretter han paa bevilslig Maade Godseieren eller den, der træder i dennes Sted, herom, og denne er da forpligtet til skriftlig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Bonden den Kjøbesum og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Gaarden. Vil Bonden ikke give den forlangte Prits, har han, inden andre 4 Uger bevilsligen at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og undlader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

Forinden Bonden paa fornævnte Maade henvender sig til Godseieren, skal han deponere 2 Rd. for hver Lønde Hartorn, Gaarden har, hos vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, hvis Tilstaaelse derfor skal meddeles Godseieren. Hvis Bonden derefter kommer overeens med Godseieren om frivillig Afhændelse, eller han, efterat have forkastet Godseierens Tilbud, stemmer Afholdelsen af en Taxationsforretning inden Udløbet af forstkommende Februar Maaned, erholder han sit Deposittum tilbage. I modsat Fald hjemfalder det til Sognets Fattigvæsen.

Det er dog en Selvsølge, at, saafremt Gaarden tilhører et Fideicommiss, et Embede eller en offentlig Stiftelse, kan Godsbestoderens udtrykkelige eller siltiende Erklæring om Salgsvilkårene ikkun gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden høiere Approbation, med mindre Salg paa saadanne Vilkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 25.

Bliver Bonden paa den ovenangførte Maade enig med Vedkommende om Gaardens Kjøbesum m. v., da er Overeenskomsten frivillig og behandles som saadan. Er der imidlertid Panthavere i Godsset, som ikke ville give deres Samtykke til Afhændelsen paa de Vilkaar, hvorom Godseier og Bonde have forenet sig, da gjælder vel Overeenskomsten for disses eget Vedkommende; men, skal Gaarden ikke fremdeles kunne betragtes og behandles som hørende under Pantet, vil det være nødvendigt, at, for Panthaverens Vedkommende, Taxation af Gaarden foretages, og iøvrigt den samme